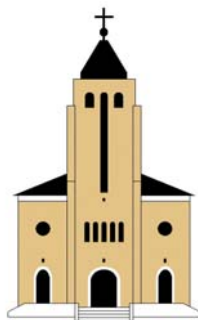

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2014/3. SZÁM • JÚNIUS 8.

MINDENKIVEL

Pünkösd ünnepén arra az eseményre emlékezünk, amikor az apostolok életében nagy fordulat következett be. *„Hirtelen zaj támadt az égből, olyan, mint a heves szél zúgása. Betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg nekik, olyanok, mint a tűz, és leereszkedtek mindegyikükre. Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel...”* (ApCsel 2,2-4a)

Ez a lelki megerősödés kivezette a tanítványok közösségét a félelem korszakából, amibe az emberi éretlenség és a Mester drámájába való bekapcsolódás sodorta őket. Egy új korszak kezdődött el az egész Egyház életében, az evangéliumi öröm és a Szentlélekben való megújulás ideje. A bibliai üzenet jelképei és szavai lelket alakító súllyal bírnak. A Szentlélek működésének sajátosságaira is következtethetünk általuk. A viharszerű zaj a változtató erőt, a tűznyelvek a megtisztulást és az erősítő jelenlétet tárják fel előttünk. A „*beteltek*” szó pedig eredeti jelentésében egy általános érvényű igazságot tár fel. Ez az ok-okozati összefüggés jelenik meg egy másik helyen: *„Felkelt ugyanis a nap perzselő hevével, kiszárította a füvet, lehullott a virága.”* (Jak 1,11) Ez annyit jelenthet számunkra, hogy amikor átéljük életünkben a változás lelki mozgásait, az Isten közelségének megtisztító és megerősítő hatását, akkor ebből magától érthetően következik, hogy betölt minket a Szentlélek.

Az Egyház életében megtapasztalhatjuk ezeket a jeleket. Hallhatjuk a változásra hívó szót. Átélethetjük a megtisztulási és erősödési folyamatokat, amelyek kihatnak a mi közösségünk életére is. Ha nyitott szemmel járunk, akkor örülhetünk, mert pünkösd ereje ránk is hat. Betölt minket a Szentlélek és képesé tesz bennünket arra, hogy egyre inkább nyitottá váljunk. Átala válunk alkalmassá küldetésünk beteljesítésére. Így tudunk az életben mindenkivel útra kelni Isten felé.

N. K.

NYUGDÍJAS KLUB

Immár 3 éve, hogy a hónap utolsó péntekjén találkozunk. Amikor néhány törzstagot megkérdeztem, hogyan is telt ez az év, ilyen válaszokat kaptam: semmi különös, összevünk – a terített, feldíszített asztal mellett, ami roskadozik a jóféle házi finomságoktól: süti, pogi, gyümölcs –, imádkozunk, elmélkedünk, felolvasunk humoros, vagy éppen elgondolkodtató történeteket, nevetgélünk, játszunk. Szóval jól érezzük magunkat.

Ha jól belegondolunk, kicsit azért többről van szó. Általában Károly atya vezetésével elmondunk egy bevezető imát. Minden alkalommal választunk az egyházi év kapcsán előzetesen egy-egy témát (rózsafüzér, ökumené, nagybőjt, Mária tisztelet), és ezzel kapcsolatban beszélgetünk, verseket, irodalmi műveket olvasunk fel. Mondhatjuk azt is, hogy mára a csapat közösséggé formálódott, és örömmel várjuk a találkozást. Számon tartjuk egymás személyes ügyeit, problémáit, hétköznapi gondjait, meghallgatva egymás gondjait-baját vigasztalódunk egymás társaságában. Mivel nem jut el mindenki mindenhoza, információcsere is zajlik: megosztjuk a környezetünkre vonatkozó híreket – lakossági fórum, nyugdíjas akadémia stb.

A karácsony most is nagyon meghittent zajlott. Hála a hittanos gyerekeknek, akik mindig gondolnak ránk kis műsorral. Az idősebb testvérek pedig viszonzásul saját készítésű édességekkel kedveskednek a gyerekeknek. Az idén is besegítettünk a karitászi karácsonyi vásárába saját készítésű apró ajándékokkal. Ebben az évben a farsangi ta-

lálkozás is nagyon vidámra sikerült. Részt vettünk a húsvéti lelkigyakorlaton, és általában elmondható hogy tagjaink – bár az átlagéletkor 80 év körül van – aktívan részt vesznek plébánia különböző közösségeiben (énekkar, bibliakör, rózsafüzér társulat). Néhányan részt vettek az Élő Rózsafüzér zárandoklaton is.

Nagy öröm számomra, hogy szoros barátságok szövődtek, és – szentmiséken való részvételen túl – nemcsak havonta egyszer találkozunk. A hétköznapi szentmiséken

nagy számban vagyunk jelen. Persze nem mindig teljes a létszám, de elmegyünk a koncertekre a Szent Margit-templomba, a Vigadóba, vagy éppen az Erkel Színházba. Néhányan együtt járnak moziba, kirándulni, tárlatokra.

Történtek szomorú események is. Búcsút kellett vennünk a Tüttő házaspártól, *Julikától* és *Józsi bácsitól*, akik a kezdetektől a nyugdíjas klub tagjai voltak.

Remélem kedvet kapnak mások is! Szeretettel várjuk idősebb, magányos testvéreinket: csatlakozzanak hozzánk!

JÚNIUS

Június hagyományos magyar neve *Szent Iván hava*. A hónap jeles szentje **Árpád-házi Boldog Jolán**, IV. Béla király és Laszkarisz Mária gyermeke.

Születési ideje bizonytalan, néhány évvel a tatárjárás előtt született. Ötévesen Krakóba vitték nővéréhez, Kingához, aki Boleszláv lengyel király felesége volt. Szent életű nővérében Jolán példaképre talált.

1256-ban feleségül adták a gnieznói herceghez Jámbor Boleszlávhoz. Jolán 23 évet töltött példás keresztény házasságban, engedelmeskedve férjének. Tette ezt akkor is, mikor férje rossz tanácsadókra hallgatva ellene és az Egyház ellen fordult. Imádkozott, túrt és várt. Jolán életét három gyermeke nevelése, az imádság és a szegények segítése töltötte ki. Segédkezett

kórházakban, templomokban, betegeket gondozott, árvákat istápolott. Példaképe volt ebben nagynénje, Erzsébet.

Férje, Boleszláv gyakran volt távol az ottontól, hol a németekkel, hol a litvánokkal csatázott. Jolán ilyenkor forrón imádkozott férjéért, nemcsak azt kérte Istentől, hogy épségben hozza haza hitvesét, hanem azt is, hogy a csatákban őrizze meg férje szívét a

kegyetlenkedés és a bosszúállás indulatától. Amikor Boleszláv az egyik csatából halálos sebbel tért haza, éjjel-nappal a betegágy mellett volt, s testi-lelki gondozásban részesítette a távozni készülőlt.

Férje halála után fölosztotta vagyonát az egyház és a rokonok között, majd visszatért nővéréhez Kingához a krakkói udvarba. Amikor Kinga is özvegy lett, a két nővér az ószandeci klarissza kolostorba vonult vissza, ahol egészen Istennek szentelték az életüket. Kinga halála után Jolán a férje által alapított gnieznói kolostorba költözött. Apátnővé választották, ő ezt szolgáló szeretettel végezte. Alázata jutalmául Krisztus többször megjelent neki, halála napját is előre megmondta.

A gnieznói klarissza kolostor kápolnájában temették el. Tisztelete a halála után azonnal megindult, sírját zarándokok látogatták, és sokan nyertek rendkívüli kegyelmeket.

Boldoggá avatását 1631-ben indították el, tiszteletét XIII. Leó pápa egész Lengyelországra kiterjesztette.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

VIRÁGVASÁRNAP

Virágvasárnap Jézus Jeruzsálembé való bevonulásáról emlékezünk meg. Ezzel a nappal kezdődik meg a nagyhét. A bevonulást három evangélista is leírja. Mindháromból kitűnik, hogy a Jézust éltető nép szabadságot, jólétet és dicsőséget várt a Messiástól. Néhány nappal később azonban már inkább Barabás szabadon bocsátását kéri Pilátustól, benne látva a rómaiak elleni küzdelem megtestesítőjét. A virágvasárnapi szentmise a bevonulásra emlékező körmenettel kezdődik, amelynek során a hívek barkákkal köszöntik a templomba

a szentmisén hallhatjuk Krisztus szenvedéstörténetét, a passiót. Az egyház a liturgiában azt a hitét fejezi ki, hogy a dicsőséges bevonulás kezdete annak az eseménysornak, amely Jézus szenvedésével és halálával folytatódik, majd feltámadásával teljesedik be, megvalósítva ezáltal a megváltást, lehetővé téve az embernek a szabadulást bűneitől. A ½10 órás szentmise elején volt az ünnepélyes barkaszentelés, a bevonulás a templomba, majd az énekkarunk szolgálataival elhangzott a passió.

TRIDUUM

Természetesen nem állhat itt minden elhangzott szó, melyet *Balogh Attila atya* szentbeszédeiben megfogalmazott a nagyhét elején, de – olykor vázaltszerűen – szeretnék pár gondolatot megosztani a kedves Testvérekkel a hallottakról. A három nap elmélkedésének alapját Munkácsy Mihály Krisztus-trilógiája adta.

bevonuló papot és kíséretét, ahogy egykor a jeruzsálemiek is hódoltak Krisztus előtt. A virágvasárnapi liturgia része az a körmenethez szorosan kapcsolódó szertartás, amelynek során a hívek által hozott barkákat a pap megáldja.

Ez a vasárnap egyben az Úr szenvedésének vasárnapja néven ismert a liturgiában, ezen

NAGYHÉTFŐ: JÉZUS PILÁTUS ELŐTT

Jézus alakjára hívta fel figyelmünket, melyet a mester többször újra festett. A mi Isten-képünkhöz is változik az évek alatt. Először, mint kis hittanosok, mi is Jézus segítségére szerettünk volna menni, és mindenkit lekaszabolni, de már tudjuk, hogy Isten nem ezt várja tőlünk. Hagyjuk, hadd fejlődjön az Isten-képünk.

NAGYKEDD: ECCE HOMO

Milyen a látásmódunk, milyen a beszédünk, félreértem a másikat? Fontos nem csak látni és hallani, hanem a szívünkbe befogadni a másik embert.

Íme az ember. A kép középpontjában Jézus áll, de ott van a híres éjszakai beszélgetőpartner, Nikodémus is. Itt kapcsolódott a gondolatmenet a kereszteselési szertartáshoz, mely újjászületés vízből és Szentlélekből való. Nagyszombaton a felnőttkereszteselés szertartásán a kereszteselési fogadalom ismétlése megerősít és új lendületet ad. A *krizma* az a pecsét, mely az Istenhez tartozást és az egyházközösséghez tartozást erősíti meg.

Felfigyeltünk még Mária Magdolna alakjára, aki nyílt tekintettel, megtörtén figyel, összetett kézzel, imádságos testtartással. Az imádságos testtartás fontos a mi számunkra is. A Szentség előtt letérdelünk, hogy ahol a lelkünk, ott legyen a testünk is.

Júdás sötét figura. Júdásnak az a legnagyobb hibája, hogy nem hitt sem Jézusnak, sem abban, hogy megbocsát neki. Itt kapcsolódunk a szentgyónás szentségéhez: odaállhatok bűnösen az Isten elé úgy, ahogy vagyok, Isten megtisztít engem.

Visszatérve a festményhez: Szűz Mária szinte beleájul fájdalomában a szeretett tanítvány, Szent János ölébe.

Kiemelte még a felfelé néző alakokat, ez a felfelé tekintő hitet jelenti. A fölfelé tekintő

keresztény a világot szereti, de nem a világnak él.

NAGYSZERDA: GOLGOTA

„Istenem, miért hagytál el engem?” Kísértésről, megkísértésről van szó. Jézust az ördög többször megkísértette. Majd a mi imádságos életünkről volt szó, hogy milyen fontos a kérő ima, merjünk kérni Istentől. A kérő imádság a saját kicsinységünket mutatja. De fontos az *„Uram legyen meg a te akaratod”* imádságunk befejezésében.

János evangéliumában találjuk a főpapi imát melyben Jézus imádkozik, búcsúzik. Az atya említett egy kis történetet egy hála-tábláról, melyen az olvasható: *„Uram, köszönöm, hogy nem hallgattad meg a kérésem.”*

Jézus az áldozat, levágják a húsvéti bárányt. Jézus bekapcsolódik a szent imádságba, Jézus engedi, hogy vele mutassák be a legszentebb áldozatot. Hét szava közül a végső: beteljesedett... ▶

▶ Kinek mit jelent Jézus Krisztus keresztye. Balgaság? Botrány? Közöny? Közömböség? A hívő embernek Isten bölcsessége.

Valamint itt van a mi saját keresztyünk. Mindenkinek a keresztye – küzdelmek, lelki megpróbáltatások. Isten elhagyott? Hol az Isten? Nem bűn ezt érezni. Mit kezdek a magamra hagyatottsággal?

Végül, de nem utolsósorban a szentáldozásról volt szó. A legfontosabb és leglényegesebb, hogy a szentáldozásban valóságosan jelen van Jézus.

Talán fel tudtam kelteni az érdeklődést ezzel a kis írással, hogy legközelebb vegyünk részt a meghirdetett háromnapos lelkigyakorlatos szentbeszédes szentmisén, a triduumon, mivel hitünket megerősítő, lelkünket építő fontos esemény.

Sz. K.

NAGYCSÜTÖRTÖK

A húsvéti szent három nap a nagycsütörtök esti szentmisével vette kezdetét, amelyen az utolsó vacsora emlékét, és a lábmosás eseményét idéztük fel. A dicsőség éneke után

elnémultak a harangok, csengők és az orgona. Az eucharisztia és a lábmosás a legfontosabb papi feladatokra emlékeztet bennünket. A pap Isten szolgája, aki bemutatja az eucharisztikus szolgálatot, de hívei közt is úgy van, mint aki szolgál.

A szentbeszédet követően került sor a lábmosás szertartására: Károly atya megmosta tizenkét kiválasztott férfi lábát, fellevenítve ezzel az utolsó vacsora termében történeteket. A szentmise végén az őrzési helyre került az oltáriszentség, majd az oltárfosztás után elénekeltük a Jeremiás siralmait. A templomban éjfélig volt virrasztás.

VIRRASZTÁS AZ ÓCSAI ERDŐBEN

Tavaly nem volt lehetőségünk nagycsütörtökön virrasztani, mert akkor még hó borította az erdőt. Idén szerencsére nem volt ilyen probléma, a hagyományt folytattuk, egész nagy tömeg indult az ócsai erdőbe sötétedéskor.

Előkerültek a fáklyák – vigyázzatok, tűzgyújtási tilalom van! – és énekelve, elcsöndesedve indultunk el a sötétben. Voltak állomások, ahol az atyák osztották meg velünk gondolataikat, a tisztásra érve pedig megkezdődött a félórás virrasztás. Igaz, hogy már harmadszor voltam, de most éreztem először úgy, hogy kevés volt az idő. Felemelő érzés volt egyetlen mécsessel elmélyedni az imában.

A visszafelé már beszélgetve megtett út pedig csak még kellemesebbé tette az éjszakát, a hűvös dacára is.

A legutóbbi alkalomhoz képes úgy láttam többen jöttünk össze, és jó volt látni az új arcokat is a régiek mellett. Csak biztatni tudok mindenkit, hogy jövőre még többen legyünk. A fiatalok nehogy azt higgyék, hogy nem nekik való, sőt! Én is ott voltam, és nem voltam egyedül, szóval remélem, jövőre ott találkozunk!

H. N.

NAGYPÉNTEK

Nagypénteken, az egyházi év legcsendesebb napján, Krisztus kereszthalálára em-

lékezünk. Ezen a napon az egyház nem mutat be szentmiseáldozatot, az úgynevezett csonka mise szertartásával fejezzük ki a Krisztus halála felett érzett gyászt. A nagypénteki szertartás három részből áll: az igeliturgiából olvasmányokkal és egyetemes könyörgésekkel, a kereszt előtti hódolatból, valamint a szentáldozás szertartásából. Nagypénteken délután három órakor, Jézus halálának órájában elméledtük végig a keresztút stációit, majd este 6 órakor kezdődtek a szertartások.

NAGYSZOMBAT: HÚSVÉT VIGÍLIÁJA

A húsvéti vigília szertartás a sötétség beállta után kezdődik a tűzszenteléssel. Erről az új tűzről gyűjtjük meg a húsvéti gyertyát, amely a halott Jézus testét szimbolizálja, ▶

▶ benne a tömjénsegekkel, amelyek Jézus halálos sebeit jelzik.

A föltámadásnak nem volt tanúja, hiszen Jézus nem erre a világra, ennek a térnek és időnek keretei közé támadt föl, hanem az örökkévalóságba lépett át, mégis az Egyház szeretné a föltámadás pillanatát átélni, ez történik akkor, amikor a gyertya élettelen

testét megeleveníti az új tűz. Szimbolikusan ez a föltámadás pillanata. Ekkor a pap elindul a fényel a sötét templomba, s három lépésben szétosztja Krisztus világosságát a híveknek, akik a húsvéti gyertyáról meggyújtják saját gyertyáikat. Ezután

hangzik föl az egyház leggyönyörűbb éneke, az *Exultet*, a húsvéti örömeinek.

Ezután kezdődik a szentírási szövegek sora, amelyek az utolsó keresztelési katekizist jelentik azoknak, akik ekkor lesznek az egyház tagjává, hiszen Húsvét vigíliája a felnőtt keresztelés szokásos ideje. Az idei évben a szertartásban volt felnőtt keresztelés. A szentírási szakaszok után kezdődik a felnőtt keresztelés, de ha ez mégsem lenne, akkor is vizet szentel az Egyház, a hívek ellent mondanak a Sátánnak, megvallják hitüket, s keresztségükre emlékezve az Egyház meghinti őket az új vízzel. Majd a szentmise végén a gyertyás feltámadási körmenetben vittük ki az utcára húsvéti örömhírét, majd a templomba visszatérve elénekeltük a *Te Deumot*.

HÚSVÉTVASÁRNAP

Húsvétfestés, a szokásos ünnepi miserendben zajlott. Szép számban jöttünk a szentmisékre. A délelőtti misék végén megáldottuk a húsvéti ételeket, majd az ünnepi nagymise után harangszóra gyermekek sokasága vetette bele magát a templomkertben elrejtett tojások keresésébe. Az idei évben a két nagy tojás megtalálásáért, egyegy tábla csokoládé volt a jutalom. A végén igazságosan osztottuk szét a gyerekek között a csokitojásokat.

GONDOLATAIM ISTENRŐL

A májusi Férfikörön egy „közülünk való vendég”, Gálos Imre beszélt életéről és Istennel való kapcsolatáról, gondolatairól. Arca bizonyára sokaknak ismerős, hiszen gyakran olvas fel a szentmiséken, és a templomunkban pár évvel ezelőtt a hívekből alakult alkalmi társulat által előadott István király címszerepéből, vagy a Csíksomlyói passióban alakított Pilátus szerepéből is emlékezhetünk rá. A férfiköri előadásról nem készült felvétel, utána ültünk le beszélgetni, ami elég rendhagyóra sikeredett: csapongtunk rendesen a témák között. Annyi azért remélem mindenki számára kiderül, hogy Imre személyében egy rendkívüli gondolkodású, széleskörű érdeklődéssel és műveltséggel, óriási élettapasztalattal rendelkező férfiú jár közöttünk.

■ **Hogy lehet, hogy te nem voltál eddig még soha Férfikörön?**

– Sokszor hallottam a hirdetést, és felvetődött bennem már néhányszor, hogy jó lenne elmenni, mert hát az ott jelenlévők közül sokakat ismerek is, de elfoglaltságaim miatt valahogy soha nem jutottam el. Sokáig dolgoztam, meg aztán regisztrált statisztaként – a markáns arcom miatt – gyakran foglalkoztatnak filmforgatásokon, ott meg van, hogy egy nappal előbb szólnak csak, hogy menni kell, és rendszeres családi kötelezettségeim is vannak, szóval nem jött eddig össze.

■ **És a mostani előadás hogy jött létre, ki keresett meg?**

– Karesz atya kérdezte meg, hogy elvállalnék-e egy előadást, és ő javasolta a témát

is, ami mindig is foglalkoztatott: *Gondolataim Istentől*. Elvállaltam, de úgy igyekeztem, hogy ne előadást tartsak, inkább a gondolataimat hangos szóval kimondva elmélkedjek, és ezáltal osszam meg azokat ebben a közösségben.

■ **Mielőtt erről is beszél-nénk, essünk túl a bemutatkozáson!**

– Pécssett születtem. Hatan voltunk testvérek, én voltam a legidősebb. Édesapám vasutas volt, édesanyám pedig kesztyűvarrónő. Hatéves koromban

voltam elsőáldozó, nyolcévesen bérmáltak, emlékszem, 12-15 éves gyerekekkel együtt. ▶

▶ Tizenkét éves koromban kerültem be a székesegyházi énekkarba, párhuzamosan ministráltam is – végigjártam a ministráns számléírtát, egész addig, míg be nem vonultam katonának.

Volt egy harmóniumom, és a pécsi belvárosi templomban segédkantorkodtam, és sokszor kíségettem a pécsi járásban is – mindig, ahol kellett. Érettségi után a kesztyűgyárban dolgoztam kesztyűszabásként, mikor behívtak katonának, de csak egy évre kellett mennem, mert akkor már két gyerekem volt – összesen hat lett azután. Mikor leszereltem, nem mentem vissza a kesztyűgyárba. Volt egy tűzoltó ismerősünk, a Darnyi Feri bácsi, őt kérdeztem meg, hogy el lehet-e menni tűzoltónak? Voltam katona, sportoltam, egyből mondta, hogy persze! Felvettek, és elkezdtem végigjárni a rangléírtát. Akkor maradt abba a kántorkodás, mert az időbe nem fért már bele, de ministrálni, meg a székesegyházi énekkarba továbbra is jártam.

Szerettem sportolni is: gyerekkoromban törvívó voltam, ami annak idején még az úriemberek sportja volt, mi még bemondtuk a kapott találatot – manapság már a találatjelzőnek nem hisznek. Az edzőm – aki őrnagy volt a hadseregben még a háború előtt, meg még egy darabig utána is, aztán persze nyugdíjazták, de testnevelő tanár lehetett – szinte a második apám volt.

Kiegészítő sportként a tájékozódási futást is csináltam hosszú ideig. Szerettem túrázni, de ott se mindig a kitaposott úton mentem, hanem beszaladtam ide-oda megnézni egy bokrot, gombát... Engedték, csak azt mondták, hogy mindig látó- és hallótávolságon belül maradjak. Néha ugyan eltévedtem, de mindig megtaláltak. Ezt így is éltem meg és élem meg ma is, hogy mindig vannak segítők, akik ha elkalandozom, megtalálnak. És átvitt, teológiai értelemben

is ezt gondolom: hogy lehetséges a szabad gondolkodás. Mindenkinek megvan a saját sorsa, az életútja, amely nagyrészt a maga választott útja. Mindenkinek megvan a saját, a maga lelkében élő kép Istenről, ami-ben hisz, akiben hisz, akihez személyes bizalom fűzi. Nem kívánok senkit a maga személyes kapcsolatában megzavarni, sem befolyásolni, eltéríteni még inkább nem. Jézus életének a példáját és a tanítását az életem során megpróbáltam az egyházi tanítóhivatal útmutatása és kiegészítő magyarázatai szerint követni, alkalmazni, megélni. Néhány kitérő úton való járásom során is mindig több jelzőtábla jellegű jel segített ugyanezt, a nagy túrákra érvényes emberi szabályt sugallva: menj, de maradj látó- és hallótávolságon belül! A Pázmányon is voltak fantasztikus professzoraim, akik hasonlóan gondolkodtak.

■ ***A Pázmányra még visszatérünk, de arra vissza tudsz-e emlékezni, hogy mikor kezdted ezekről a dolgokról gondolkodni?***

– Elég korán. A nagybátyám pap volt, egy nagyon filozofikus gondolkodású tanárember, aki 1950-ben kilépett ugyan, de utána is tartottuk a kapcsolatot, legalább havi rendszerességgel találkoztunk. A gyerekeit – bár hittanra nem küldte el őket – nem rekesztette ki. Ő már gyerekkoromban komoly dolgokról is úgy beszélt velem, hogy azt én megértettem, és megengedte azt is, hogy használjam a könyvtárát. A vele való kapcsolat nekem óriási indíttatás volt. Mindig úgy váltunk el, hogy feladott egy kérdést, hogy a legközelebbi találkozásunkig gondolkodjak rajta. És ez a kapcsolat egészen felnőtt koromig, az ő haláláig tartott. Még halála előtt rendezték az egyházbírói helyzetét is, ami számára egy óriási tehertől való megszabadulás volt.

Beugrik egy fontos történet is vele kapcsolatban. Amikor meghalt a felesége, aki-

vel több mint 35 évig élt, a temetésen nagyon össze volt törve, azt mondta nekem, hogy „Na, látod, ennyit ér az élet!” Én akkor olyan tizenhét éves lehettem, és természetesen nem voltam ilyenre felkészülve, de valahogy belülről jött a válasz, hogy „Bátyám, nem ennyit ér, és nem ért véget az élet!” És akkor átölelt, mert ez nagyon jól esett neki. Néha tapasztalok hasonlót azóta is, és mindig megrendülök, hogy ami a Bibliában van, az mennyire igaz, hogy „Ne gondolkodjatok azon, hogy mit fogtok mondani...”

Aztán van egy nagyon jó barátom, Bíró László püspök úr, aki most a tábori püspök. Vagy 40 éve ismerem, azóta, hogy annak idején Pécsre került káplánnak. Vele néha meg szoktam osztani a gondolataimat – van amikor figyelmeztet, hogy a középkorban ezért már máglya járna –, de én úgy gondolom, hogy nem bántok és nem ítélek el senkit. Szerintem a történelem folyamán így csiszolódtak a gondolatok, és az akkori eretnekek nagy része fantasztikus hívő ember lehetett, csak rosszul használta a grammatikát...

■ **Meséltél róla, hogy tűzoltóként milyen szép pályát futottál be, parancsnoki beosztásban dolgoztál, ráadásul a Belügy-minisztérium kötelékében. Hogy kerültél akkor a Pázmány Péter Katolikus Egyetem teológia szakára?**

– A kimondott tényleges indíttatás az 1987-es karácsonyi meghívás volt. De előtte még elmondanék egy másik történetet. Volt egy jó barátom, egy orgonista lány, nálam három évvel idősebb, nagyon tetszett, de csak barátok voltunk. Híres tanár lett, és vagy húsz év után találkoztunk egyszer egy húsz-huszonöt fős társaságban. Örömmel mondta el nekem négy szemközt, hogy égi meghívást kapott egy feladatra. Nekem ez akkor furcsa, kissé zavaró volt, fennkölt henccegésnek tűnt, de tudomásul vettem, ő

egyébként is ilyen „rajongó” típus hírében állt. Pár év múlva értettem csak meg, hogy óriási megtiszteltetés volt, hogy ezt megosztotta velem, és arra gondolok, hogy mint ahogy az emmauszi tanítványok nem értették meg... El kell jutnia az embernek egy szintre, hogy megértsen dolgokat,

Szóval 1987 karácsonyán az éjféli misén a pécsi dómban a gyerekek apró ajándékokat osztogattak: mindegyik két részből állt, egy kis használati tárgyból, pl. cipőkrém, fogkefe, ilyesmi, meg egy kis papírból, amin egy idézet volt. Nekem egy szappant adtak, a papíromon pedig ez állt: „Jöjj, és kövess engem!” A szappan, mint a testi megtisztulás jele... Ez megrendítően hatott rám. Akkor egy kicsit döcögősen ment a családi életünk, már 24 éve voltunk együtt, és egyfajta útkeresésben is voltam. 2500 ajándékból miért pont ez az egy?

A mi kultúrkörünk ezt a fajta megrendülést nem nagyon tudja kezelni. Pedig én sokakon tapasztalom, hogy csak úgy beszélgetésben valami megérintette őt. És ez nem az én érdemem, nem én vagyok olyan okos, csak rajtam keresztül valami átmehetett... A Férfikörben is ezt láttam, ezért éreztem magam ilyen jól – láttam mindenkinek az arcán, hogy jól érzi magát.

Megtisztelő felkérés Istenről beszélni, elmondani azt, hogy látom Őt, mint élelem magamban és a napi dolgaiban a hozzá tartozásomat. Az alapállásom, úgy gondolom rendíthetetlen, és remélem, az is marad: mindig a jónak, az életnek kell győznie a rossz, a gonosz, a halál felett. A Rezső téri templom külső falán van egy keresztút, amelynek a stációit nagyszerű, lélekemelő gondolatok nevesítik. Gyakran járok oda, mert egyre inkább közelebb kerülök, szinte térben és időben a jelenben érzem a Megváltónk önfeláldozó szeretetét. Ajánlom szeretettel mindenkinek.

M. P.

EGY LÉPÉSEL KÖZELEBB

SÍK SÁNDOR: FEHÉR NAP

Üdvözölt Légy kedves ünnep
Tiszta szívek ünnepe!
Ragyogjon be fehér fényed
Szívünk – lelkünk mélyébe.
Napsugárban angyalszárnyak
Lenge libbenése kél,
És a szárnyuk és az arcuk
És az Úrnak fénye rajtuk
Hófehér.
Napsugáros köntösében
Még a föld is úgy örül!
Tiszta napfény tündöklése
Játszik az oltár körül.
És megáll az áldozókon
Az oltár lépcsőinél
Égi fényvel tűz reájuk
Hófehér.
Boldogító örömevel
El fog édes érzelem,
Égő sóhaj halk fohásza
Lebben át a lelkemen.
Édes Jézus szállj szívünkbe
S óvj halálig hű vezér,
Hogy a lelkük bármi harcon
Mindörökké megmaradjon
Hófehér.

ISTENHEZ...

Elsőáldozás, 2014. április 27.

Fehér, hímzett ruhák; nyakba akasztott apró, igenlő keresztek; izgalommal összekulcsolt kezek, tiszta szívek... Gyermekünk megérkeztek az oltárhoz, hogy életükben először találkozzanak Jézussal magukhoz véve a Szentostyát.

Felkészülésük alapos volt, hétről hétre bővítették tudásukat a hitükről, valamint közösségi és főleg lelki élményekkel gazdagodtak. Tavasz közepén, április 12-én egy akadályverseny keretében adhattak bizonyosságot tudásukról. Az elsőáldozást megelőző szombaton szentgyónáson vettek részt, ahol kézzel fogható volt a Lélek áradása.

Gyermekeink kinyitották szívük bőrdíját, hogy ami szennyes volt, azt kipakolják, s amit tisztán kaptak, azt befogadassák.

Az elsőáldozás szertartása méltóságteljes, maradandó lelki emléket adott azoknak, akik részt vehettek rajta; Isten szerető jelenléte, a közösség ereje, s a szolgálatok alázata fonta át a szentmisét, ahol elsőként kaphatták meg gyermekeink a Szentostyát.

Valamennyi szülő nevében kívánom, hogy a Szentáldozás élményét ne csak egyszeri alkalmként őrizzék gyermekeink szívükben, hanem mind gyakrabban vágyjanak arra, hogy a Szentmise keretében megtapasztalhassák Jézus közelségét.

Köszönjük mindazok önzetlen, folyamatos és szeretettel teli jelenlétét, akik fogták gyermekeink kezét ezen az úton; Karesz Atyának, Gyöngyi néninek, Éva néninek és Kati néninek.

Sz. A.

Elsőáldozóink névsora:

Babály Tekla

Bata Margit

Csurgó Virág

Gémes Gergely

Kada Péter

Máté Benadett

Monostori Máté

Orosz Réka

Sulejmani Angelina

Takács Gréta

Viola Blanka

Walczak Renáta

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS MINITÁBOR, AVAGY AZ IDEI ELSŐ MEDVE-KALAND

Dunabogdány, 2014. május 10.

Korán reggel, hűvös szélben gyülekeztünk, azon a szombaton, amikor a többi ember épp dolgozni vagy iskolába indult. Utolsó pillanatban döntöttem úgy, hogy – életemben először – kísézőnek jelentkezem a tavaszi mini táborba. Közös imát és éneklést követően indultunk Dunabogdány felé. Az odavezető úton még a nap is kisütött, látszott, hogy csodaszép szombantunk lesz.

Utunk végén János bácsi várt minket, aki az erdőben vezetőnk is lett délelőtt folyamán. Mesélt a gyerekeknek – többek között – a helyi medvékről is (mi felnőttek ekkor persze, még csak mosolyogtunk rajta de várjuk csak ki a végét...)

Első megállónk egy erdei játszótérre esett, ami olyan kellemesnek tetszett, hogy helyben meg is reggeliztünk. Erőre kapva folytattuk utunkat az első meglepetés-program felé. Az erdőből kiérve a visegrádi borbélyánál tudtuk meg, hogy most 8 csúszásra van lehetőségünk. (Jó, ha az embernek kiskorú a gyermeke, mert így ismét van lehetőség – kísérés címen – visszafiatalodni, és együtt sikitózni a száguldás közben.)

Miután kicsúsztuk magunkat, és a lezárt piros sapka is vissza talált jogos tulajdonosához, egy szép és nyugodt tisztásra

sétáltunk. Károly atya itt az emmauszi tanítványokhoz hasonlóan kettesével küldött minket egy-egy irányba, ahol a testvérekről, a keresztény testvériségről volt alkalmunk – kérdések segítségével – elmélkedni. Mire átbeszéltük a tapasztalatokat a finom ebéd is összeállt és közben megint előkerült az a bizonyos medve téma...

Szépen lassan felkúsztunk a Fellegvárba, ahol volt lehetőség lovaglásra, íjászkodásra, tájcsodálásra, és az összes kiállítás megte-

kintésére. Érdekes volt figyelni minden apróságra, mert a kvízkérdésekben nyertes csapat, ízletes csokoládéval lett gazdagabb. A délutánt egy igazán bensőséges erdei mise zárta. Amikor már kicsit szomorúan hazafelé vettük az irányt, még várt ránk két meglepetés! Az első egy háromfogásos vacsora egy hangulatos helyi étteremben, pár méterre Dunától. Mondanom sem kell milyen varázslatos mágnes a gyerekeknek a víz, alig lehetett őket elhúzni a közeléből. A második egy üzenet, melyet az autónk szél-

védőjére írva kaptunk egy ismeretlen személytől (vagy medvétől?), melyben ez állt: „Most még megúsztatok!!! BRUMM... *Lesz még folytatás!!! BRUMM... Várjuk a nyári tábor, ott majd találkozunk!!! BRUMM... BRUMM... BRUMM... – Mérges-Zsémbes Mackó Brigád*”

Mit is írhatnék ennek a szép napnak maradjára? Hát úgy legyen! Mi már alig várjuk!

B. Sz. H.

MUNKA ÉS SZÓRAKOZÁS: BESZÁMOLÓ A HÁZAS HÉTVÉGE ÉLMÉNYEIRŐL

Nemesnádudvar, 2014. május 16–18.

Házás hétfége? Hát ott mit csináltak? – kérdezték zavartsággal vegyes kíváncsisággal még „független” kollégáim a munkahelyemen. *Segít abban, hogy a kapcsolatunk friss és élő maradjon* – válaszoltam. *Erre nektek szükségetek van?* – hangzott a következő döbrent kérdés. Nos, a három nap tapasztalatai alapján azt mondhatom, hogy igen.

De nem azért, mert különbözőbb gondjaink lennének.

(Sajnos) szokásos késéssel érkeztünk Nemesnádudvarra, egy különös hangulatú foglalkozás közepére, amelyről hamarosan kiderült, hogy egy mise része. Már ekkor éreztük, hogy egy tartalmas, ám nem könnyed hétfége vár ránk. A misét követő vacsora

után humoros bemutatkozó játék keretében – társunk szerepébe behelyezkedve – mu-tattuk be „magunkat”.

A másnap reggelt szintén misével kezd-tük, majd a délelőtt „keményen” dolgoz-tunk. Valóban volt néhány ütős momentum az egyéni, majd közös házastársi életutak

különleges ábrázolásában (sálakkal, és fellelhető tárgyakkal megjelenítve), majd megosztásában. Nem csak másokról, a tár-sunkról, hanem magunkról is megtudtunk olyan dolgokat, érzéseket, amelyek addig esetleg rejtve maradtak (akár jó mélyen is).

Egy kellemes ebédet követően elbú-csúztunk a foglalkozásokon roppant tole-ránsnak megismert József atyától, akinek stílusosan esketni kellett mennie a házas hétfegéről. Majd olyan feladatok következ-tek, ahol a párok elvonulhattak kettesben mélyebb beszélgetésekre – s ehhez még a nap is kisütött. Határozottan szokatlan ér-zés volt, hogy kisgyerekes szülőként saját magunkra, kettőnkre is tudunk tartalmas időt fordítani, méghozzá nap közben!

Az este a nők és férfiak külön csoportok-ban oldották meg a hétfegét vezető psi-chológus hölgy által kiosztott feladatokat: a külön női és férfi csapatoknak össze kellett gyűjteniük a következő tíz legfontosabb tulajdonságot: mi nők, mit várunk el egy férfitől a házasságban; illetve mit gondolunk, a férfiak milyen jellemvonásokat tar-

tanak fontosnak egy feleségben. S fordítva: a férfiaknak mi az az ideális tíz tulajdonság, amelyet szeretnének egy nőben a házasság során megtapasztalni, illetve mit gondolnak: mi nők, milyen tulajdonságokkal fel-ruházott férjet szeretnénk (szeretünk). Nos, azért volt, hogy találkoztak az elvárások. ►

foglalkozáson oszthattuk meg egymással élményeinket, s vettünk búcsút egymástól; ugyanakkor megfogalmaztuk azt az igényt, hogy ezeket a hétvégeket legalább évente szükséges lenne megismételnünk.

Köszönjük ezt a felejthetetlen három napot a szervezőknek, s azoknak a segítőknek, akik lehetővé tették, hogy a csemetéink is jól érezzék otthon magukat!

S visszatérve a kollégáim elképedt kérdésére – *Erre nektek szükségetek van?* –, nos, igen, szükségünk van arra (s szerintem minden házaspárnak), hogy ne „csak” a családi étellel, a mindennapi ügyes-bajos dolgokkal, hanem magunkkal, a kapcsolatainkkal is törődjünk (rendszeresen).

K. M. K.

MÁRIA, SEGÍTS!

Élő Rózsafüzér zarándoklat,
Budapest, 2014. május 17.

Az Egek királynéja, Mária segítség! imádságos éneket a 17 km-es zarándoklaton többször elénekeltük. Meg is segített. Záporos, zivataros, jégesős hetünk után a május 17-én

▶ A hivatalos nap zárásaként magunkra kellett ismernünk a párunk által névtelenül megírt kérdések alapján, amelyet meg is kellett válaszolnunk. Csak a válasz után tudtuk meg, vajon tényleg nekünk szólt-e a kérdés. Így fordulhatott elő, hogy a hölgyek közül többen is feleltünk a *Miért kell olyan sok cipő?* kérdésre. (Amely végül kiderült, nekem szólt... Nem is értem, miért.) Ez a feladat némi ijedséget, de sok nevetést is okozott. A napot jó hangulatú énekléssel és csocsózással zártunk (s a kellemes hangulat meg alapozásáról a házi borok is „gondoskodtak”).

A vasárnapi, kissé nehéz ébredést követően záró

tartott Élő Rózsafüzér zarándoklat 7. szakaszának résztvevőit egésznapos útkon védelmezte Szűzanyánk az eső ellen is.

Kezdő túrázó létemre csatlakoztam a szemeretelepi közösség edzett zarándokaihoz. Szombat reggel minden időjárásnak megfelelő ruhákat magamra szedve a 6:34-kor érkező busszal indultunk hatan, közülünk négyen a Rózsafüzér-társulat tagjai.

Megerkezve a soroksári főtemplom indulási helyszínére, nagy örömünkre Mahi

városunkra. Ám itt sem időzhettünk sokat, mert déli harangszóra a pestszentimrei templomban vártak bennünket. Pontosan érkezünk, és nagy örömünkre a szeretett Török Antal atya fogadott bennünket a tőle megszokott kedvességgel. Beszédével és a fiatalok szép zenéjével jó hangulatba hozták a kicsit már fáradó társaságot. Ezek után még szíves vendéglátás is következett, amiért igen hálásak voltunk.

A Halmi-erdő egy tisztásán a hozzánk csatlakozó fiatal gitárosok az *Erdő himnuszát* adták elő, majd ezek után néma csendben tettük meg a kb. 1 km-es utat – 120 ember, szinte hihetetlen! – az erdő tisztéletére. Felemelő érzés volt.

Miután kiértünk az erdőből újra dalolva-imádkozva folytattuk az utunkat. Három óra-
kor érkezünk hazai tájra, Szemeretelepi templomunkba, ahol Károly atya meleg szeretettel és kézfo-
gással fogadta a megfáradt

atya világító mosolya köszöntött bennünket – ő kicsit később más irányba kezdte meg a zarándoklatot.

Elemér atya, a soroksári templom plébánosa és Mahi atya az induló zarándokokra az Úr áldását kérve bocsátott utunkra bennünket. Szép énekek, imádságok után a soroksári temetőben Elemér atya beszélt a zarándokokhoz – megemlékezve az itt nyugvó elhunytakról. Hamarosan a soroksári Fatimai Szűzanya templomba érkezünk, ahol Attila atya és Elemér atya szól hozzánk.

Tovább indultunk, hisz hosszú út várt még ránk. A sós mocsárt megkerülve a város szélén Attila atya áldást mondott

zarándokok seregét. Lelkesítő beszéde és áldása után indultunk a főplébániához, közben létszámunk itt is növekedett a Szemerén csatlakozó testvérekkel.

A keresztúri zarándokok már a templomban várták érkezésünket. András atya a tőle megszokott lendülettel buzdított és indított bennünket a végállomás, a Szent László plébánia felé. Létszámunk újra növekedett. Utunk befejező szakaszán is végig szólt az ének és az imádság, ha már kicsit lassultak is a léptek. A zárómise nagyon szép meghitt és felemelő volt.

A csodás (esőmentes), lelki feltöltődést adó nap befejezéseként a plébánia közössé- ▶

ge sok finomsággal kínált bennünket. Este 10 óra körül értünk otthonunkba.

Megköszönöm a Jóistennek és a Rózsafűzér Társulat Szemeretelepi tagjainak akik az egész úton testvéri szeretettel segítettek és bátorítottak fogadalmam teljesítésében. Köszönöm mindenkinek!

H. S.

EGY KOCSIBAN ÜLÜNK

„Eltérő fejlődésű gyermek a családban, az elfogadáshoz vezető út” címmel tartott előadást május 29-én dr. Radványi Katalin, az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar tanszéki csoportvezető főiskolai tanára az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karának aulájában, melyen – Karesz atya ajánlására – plébániánk közösségéből is többen részt vettek. Két rövid beszámolót is olvashatunk az alábbiakban erről az előadásról.

Már az első hirdetés alkalmával megfogott a lehetőség, de a második alkalommal már biztos elhatározásra is jutottam, hogy szeretnék részt venni az előadáson. Először egyedül gondoltam a helyszínre menni, végül a biztonság kedvéért csatlakoztam a plébániáról indulókhöz.

Nem bántam meg, hogy Karesz atya fuvarját választottam. Öröm volt számomra ismerkedni a közösséggel, és találkozni régi ismerőssel. Már út közben ráhangolódhattunk az egységre és a témára családjaink napi epizódjainak megosztásával. Észre sem vettük, hogy milyen gyorsan odaértünk.

Az előadáson hallhattuk, hogy napjainkban egyre több eltérő fejlődésű gyermek születik. Szinte mindannyiunk családjában van, aki más, mint a többi, aki nehezebben illeszkedik a többiekhez. Az előadó rámu-

tatt, hogy a család és annak egyes tagjai milyen változáson mennek át, mire eljutnak az elfogadásig. Mennyire egyedül lehet lenni a fájdalomban, kire lehet támaszkodni. Hallhattunk segítségről. Többször kihangsúlyozta, hogy időnként negatív érzelmeket élünk meg, feszültségek vannak. Ez teljesen természetes, meg kell tanulni kezelni a problémákat. Felvázolta, hogy az egyes személynek milyen hosszú utat kell megélni a nyugodt éjszakáig. Hallhattuk, hogy nemcsak a szülőknek, de a testvéreknek is át kell élni változást az elfogadásig.

A család élete időnként nehéz. Hosszú ideig is tarthat, amíg a tagok megtalálják a helyüket, ugyanakkor a családi élet egy csodálatos kaland is, az élet forrása, ahol minden családtag megtapasztalhatja, hogy fejlődik, szeret és szeretik. Radványi Katalin szavaiból mély együttérzés, tapasztalat, segítő szándék áradt.

Jó volt megismerkedni a közösség tagjaival. Jó lenne esetleg egy más alkalommal a témával kapcsolatban előadót a plébániára is meghívni. Meghallgatni tapasztalatait, osztani örömeinkben, gondokban, hogy bölcsbben, nyugodtabban élhessünk és nevelhessük a gyermekeinket. Minden nap fel tudjuk fedezni, hogy a család minden egyes tagja értékes. Köszönet a lehetőségért és az odajuttatásért az atyának.

B. T. Gy.

Az előadás főbb témái a következők voltak:

- az eltérő fejlődésű gyermek születésének hatásai a családra;
- szülői reakciók, válságidőszakok;
- a testvérek helyzete, a sikeres megküzdés kritériumai.

Az egyes témákat videó-bejátszások követték, melyeken fogyatékkal élő gyerme-

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Auffenberg András és Fekete-Gál Marietta** – 2014. május 24.

☺ **Kriván János és Somogyi Zsuzsanna Magdolna** – 2014. május 24.

KERESZTELŐK

☞ **Donáth Péter**

születési dátum: 1984. január 4.
keresztelés ideje: 2014. április 19.

☞ **Fekete Hanga Emese**

születési dátum: 2013. szeptember 5.
keresztelés ideje: 2014. május 18.

☞ **Farkas Ádám István**

születési dátum: 2013. július 31.
keresztelés ideje: 2014. május 25.

TEMETÉSEK

† **Fazekas József**

születési év: 1948
temetés ideje: 2014. április 16.

† **Póczik Józsefné (Tóth Etelka)**

születési év: 1915
temetés ideje: 2014. április 25.

† **Bostay Ferenc**

születési év: 1941
temetés ideje: 2014. május 16.

† **Lassú Józsefné (Czirják Ilona)**

születési év: 1929
temetés ideje: 2014. május 30.

† **Misinczkiné Juhász Gabriella**

születési év: 1954
temetés ideje: 2014. június 3.

† **Koroknai Istvánné (Sipos Anna)**

születési év: 1948
temetés ideje: 2014. június 6.

† **Takács Sándorné (Sebők Borbála)**

születési év: 1941
temetés ideje: 2014. június 6.

kek szülei osztották meg egymással a nehéz kezdeteket, küzdelmeiket, apró örömeiket. Megrázó vallomásokot hallhattunk.

Végezetül az előadó válaszolt a résztvevők kérdéseire, hozzászólásaira. Ezek kapcsán a segítő szakembereknek azt javasolta, hogy járjanak utána, milyen segítő intézményeket javasolhatnak az eltérő fejlődésű gyermekek és családjaik számára, a szülőket pedig az egymással való összefogásra biztatta, akár önszegítő módon, saját alapítvány létrehozásával, ahogy azt korábban több felszólaló is említette.

Számomra ennek az estének a legmeghatározóbb élménye a sorstárs közösség erejének megtapasztalása volt, az előadás hitelességét pedig mindennél jobban meg-

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hétszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Baloghné Tóth Gyöngyi (B. T. M.), Batáné Szegedi Hajnalka (B. Sz. H.),
Hajdu Sára (H. S.), Kadáné Molnár Krisztina (K. M. K.), Lakatosné
Steiner Judit (L. S. J.), Maros Pál (M. P.), Szegedi Anikó (Sz. A.),
Szegedi Katalin (Sz. K.)

Fotók:

Bata György, Nemcsics Endre, Nemesi Miklós, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

Plébániánk honlapján – www.szemere.plebania.hu – az egyéb hírek és aktualitásokon kívül a **Mustármag** régebbi számai is olvashatók!

erősítette az a gesztus, hogy befejezésképpen Radványi Katalin mind a kollégáknak, mind az érintett családoknak felajánlotta segítségnyújtását.

Köszönjük a lehetőséget!

L. S. J.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **június 9. pünkösdhétfő:** 18 órakor lesz szentmise;
- **június 9. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **június 13. péntek:** fatimai imaest a Kertvárosi plébánián, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise;
- **június 15. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén lesz a tanév végi hálaadó szentmise, utána pedig a szokásos NAMI-bazár;
- **június 22. vasárnap:** Űrnapja, a ½10 órai szentmise végén űrnapi körmenet;
- **június 29. vasárnap:** a ½10 órai szentmisét a nemrégiben temetett halottainkért mutatjuk be;
- **július 4. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;
- **július 5. szombat:** elsőszombat, 17:15-től rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **július 7. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **július 13. vasárnap:** a fatimai engesztelő imaest a mi templomunkban lesz, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise;
- **július 27. vasárnap:** a ½10 órai szentmisét a nemrégiben temetett halottakért mutatjuk be;
- **augusztus 1. péntek:** 7 órától 18 óráig egyházmegyei szentségimádási nap lesz templomunkban, 18 órakor szentmise Jézus Szíve tiszteletére;
- **augusztus 2. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **augusztus 4. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

GYŰJTÉS A DON BOSCO KÖZÖSSÉGI HÁZ FELÚJÍTÁSÁRA

Folytatódik a gyűjtés a Don Bosco Közösségi Ház felújítására. A szükséges 2 millió forint önrészből 565.600 Ft.-gyűlt össze. Az erre a célra szánt adományokat a templomi perselybe vagy az irodában adhatjuk oda. **Támogatásuk közös ügyünket!**

- **augusztus 13. szerda:** a fatimai engesztelő imaest a pestszentimrei templomban lesz, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise;
- **augusztus 15. péntek:** Nagyboldogasszony főünnep, parancsolt ünnep, melyen a szentmisén való részvétel kötelező. Szentmiséinket 7 órakor és 18 órakor tartjuk;
- **augusztus 20. szerda:** Szent István király főünnep, templomunk búcsúja. Az ünnepi szentmise 10 órakor lesz.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

TÁBOROK:

- **június 16–20.:** általános iskolás *napközi tábor* a Don Bosco Közösségi házban, különböző programokkal. Ismertető és jelentkezési lapokat a kis asztalról vihetünk;
- **június 30–július 5. hétfő–szombat:** a DIF közös *középiskolás tábora* Kemencén;
- **július 12–19.:** *önkéntes tábori szolgálat* plébániánk fiataljainak, akik az Értelmes Életért Alapítvány értelmileg akadályozott fiataljainak tihanyi táboroztatásában segítenek;
- **július 24–27. csütörtök–vasárnap:** plébániai *nagytábor* Nemesnádudvaron. Jelentkezni lehet a csaladitabor@freemail.hu e-mail címen, illetve a kis asztalon található jelentkezési lapok kitöltésével;
- **július 28–augusztus 1. hétfő–péntek:** plébániai *gyermek- és ifjúsági tábor* Kemenesmihályfán. Erre is a kis asztalon található a jelentkezési lapok.

PLÉBÁNIAI KÖZÖSSÉGEK:

- **július 13. vasárnap:** 16 órától lesz a rózsafüzér-csoport találkozója és a titkok kiosztása. Közösségi imaszándék: *Hálaadás az Istentől kapott kegyelmekért*;
- a **Férfikör** évadzáró találkozásának helyszíne és időpontja még egyeztetés alatt áll. Férfitársak, figyeljétek az e-mailjeiteket!

► **Június 30-tól július 3-ig, hétfőtől csütörtökig nem lesznek hétköznapi szentmisék templomunkban.**